

Estagell, 30 d'abril de 1948

Sra. Felipa Costabella

Salt (Girona)

Estimada: Dels dies de rebre la teva llettra de diumenge passat.

Ja he parlat amb el rector d'aquí respecte als pappers que em demanes. Em va rebre molt atentament; però, com s'ignora qui és el primer cas d'aquesta índole que tracta, li caldrà demanar instruccions als seus superiors. Em va prometre de fer-ho al més aviat possible. Espero, doncs, que en el curs de la setmana entrant podré enviar-te els comentats pappers.

El dit senyor, justament, acabava d'arribar d'un viatge a Espanya, i em va dir que en tornava encantat. Es fill d'un poble de la província de Lleida i, encara que educat a França, compren perfectament l'espanyol. Segons ell, aquí naden dins l'abundància i la prosperitat, molt diferent d'aquí, on les dificultats per a viure encara no han desaparegut completament. Jo penso, però, en aquells versos de Ramón de Campoamor: "Todo es según el color del cristal con que se mire".

Comptat i debatut, el nostre casement no es farà fins a mitjans del mes entrant, probablement. Després, et caldrà almenys un més perquè t'arreglin el passaport. De manera que, segons aquests càlculs, serà pels volts de Sant Joan quan podrem junter-nos. En pleg estiu.

Em plau que vulguis aprendre el francès. Així, naturalment, fa molt de favor coneixer aquesta llengua. jo podré donar-te'n algunes lligons, però és sobretot una qüestió de pràctica, d'exercici. Així és que, ni et sembla, de tant en tant tindrem els nostres col·loquis en francès.

La camisa que em vares fer portar per l'Alberta em va dirínicament. De manera, doncs, que pots fer aquesta

altra que m'has comprat a la mateixa mida. A propòsit de roba, contràriament al que et veig dir, aquest hivern passat no em veig pas fer fer un abric. Vaig preferir comprar-me un impermeable, que em feia molt menyscom, i ara he encerregat al meu cunyat que em faci un altre vestit, blau marí. L'abric, mireré d'estremer-lo l'hivern que ve.

Ta he pensat la primera lligó del meu curs de català. No em ve pas caldre consultar el llibre per a fer els exercicis corresponents. Les primeres lligons les trobare's sovint fàcils, però més endavant ja sortiran algunes dificultats. Certament, em ferien servei els diccionaris i els manals de gramàtica que tinc a casa. Si poguermos enviar-me'n algun, t'ho agrairia.

Era demanes com passo els diumenges, si vaig al cine, al futbol... Mira, diumenge passat no vaig sortir de casa, i l'anterior temps. Com que no feia gaire bon temps, em veig estinar més llegir tota la tarda. Al cine hi solo anar els dissabtes a la nit, i al futbol, com que no hi entenc gaire gran cosa (car ací es juga exclusivament el rugby), m'hi deixo caure rares vegades. Al café, mai, o quasi mai. Sovint, havent sopat, vaig a passar un parell d'hores a casa d'uns amics, on s'hi reuneix cada vespre una bona tertúlia d'espanyols. Je vens, doncs, quines són les meves distractoions, en espera que tu arribis.

Dissabte passat vaig rebre una lletra del meu germà gran contenint dues fotografies. Tan ella com tots els seus estan molt bé.

Records. Molts petons i una afectuosa abraçada del seu

Sv —